

Şiirim Ol

– V.AliKızıltepe · 29 Nisan 2015

Düğümleir bazen boğazında bir şeyler. Milyonlarca kelime vardır oysa içinde. Harf olup hece, hece olup kelime, kelime olup cümle olmayı beceremezler.

Gecenin karanlığını deler gözlerin. Günlerce diline dolanır tek cümle. Yankılanır durur gece gündüz. Sokak satıcısının sesi, rüzgarın nefesi, denizde dalganın neyidir sözlerin. Anlayabilmek için beyninden geçen her her düşünceyi, inadına paralarsın kendini. Oysa bilsen tek sözünle bayram olduğunu, tek sözünle kararıp gökyüzünün, Temmuz sıcağında gönlüme karlar yağdığını.

Çekip çevirebilmek isterken kendini, toparlamaya çalıştıkça, hatta haddini aşır yön vermeye çalışırken aşka, muhteşem güzelliğin ne kadar çaresiz olduğumu haykırır. Soyutlanmışım afaki duygulardan, soyunmuş karşımda ne kadar çıplığım. Utanıyorum yar.

Seni sevmek sevmelerden birisi. Seni sevmek sevgiyi sevmek en çok. Seni sevmeyi sevmek en özeli. İliklerime kadar varlığını hissetmek. Gece uykudan önce beş dakika, sabah uyandıktan sonra beş dakika. Sonra başlar öteki beş dakikalar. Her beş dakikada bir sonbahar rüzgarında camımı tıklatan rüzgarın sesi. Şubat ayazında dolu vurgunu. İlk baharda açan, bahçemin tomurcuk gülüsün sen. Buram buram bahar kokusu, yüreğime sarıp sarmaladığım, taç yapıp başıma taktığım beyaz renkli papatya çiçeklerisin sen.

Sen bakkal ile kasap ile alışverişimde hep aklımın öteki yanında arkadaşım. Yolda yürürken hep arımdan gelen, sen cüzdanimi düşürdüğümde kahkahalar ile gülmeme sebep pozitif enerjim. Sen sadistliğim, ağlamalarım ağlatmalarım... Sen benliğim ardına saklı “çok ayıp” arzular bütünü.

Sen ıssız sokaklarda adımlar iken ve iliklerime kadar korkmuşken sığındığım sarıldığım saklandığım sıcacık yürek.

Seni sevmek senli olmak değil mutlak. Seni sevmek senin olmak değil. Seni sevmek benim olman değil. Hem kim tutabilmiş güneşi. Güneşim gözlerin gökyüzünde, hilal kaşların gece karanlığında, muhteşem tebessümün her sabah açınca güzel. Aşk aşk yapan sensiz olmak. Aşk aşk yapan hasretinle yanmak. Senin olmak uzanmak dokunmak. Ama tutamamak...

Sen benim olma yar. Hasretine vurgun, yokluğuna yoksun. Acılarına tutkunum. Aklının öteki yanı olarak kalayım yeter. Yüreğinin kuytu bir köşesinde küçük bir bahçe aç. Bülbül olup şarkılar söyleyeyim sana yar. Sözümde özüm. Özümde gözüm. Gözümde gönlüm, gönlümde kalem, kalemimde şiirim ol yar.

Şiirim ol...